

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/169/2017
Identifikačné číslo spisu:	4106223293
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4106223293.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ J. bývajúceho v D., 2/ J., bývajúceho v D., proti žalovanému J. bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. Michalom Andrejšinom, advokátom so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 326A, o zaplatenie 200 000 Kč s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10 C 95/2007, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. júna 2013 sp. zn. 5 Co 174/2013, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobcovia majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. júna 2013 sp. zn. 5 Co 174/2013 potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 8. apríla 2013 č. k. 10 C 95/2007-83, ktorým bol návrh žalovaného na vydanie opravného uznesenia, č. k. 10 C 95/2007-56 zo dňa 12.5.2008 vydaného Okresným súdom Nitra zamietnutý. V odôvodnení uznesenia uviedol, že preskúmal správnosť záverov súdu prvej inštancie v rozsahu danom § 212 ods. 1 O.s.p., pričom dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrhu na vydanie opravného uznesenia nevyhovel, preto jeho uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p.. Mal za to, že rozhodnutia súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Namietal, že ako účastník konania napriek tomu, že v spore mal 100 % úspech a nedopustil sa žiadnej procesnej chyby, je poškodený tým, že mu súd nepriznal náhradu trov konania vo výške 506,67 €. Podľa jeho názoru účastníkovi pri rozhodovaní o náhrade trov konania môže byť priznaná aj náhrada súdneho poplatku, ktorý dosiaľ ešte zaplatil a súdy pri posudzovaní jeho návrhu na opravu sa vôbec nevysporiadali prečo (ne)prišlo k naplneniu obsahu § 164 O.s.p. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby jeho návrhu na opravu chýb a iných nesprávností v napadnutom uznesení dovolací súd vyhovel a opravil výrokovú časť takým spôsobom, že žalovanému prizná náhradu trov konania vo výške 506,67 € voči žalobcom v právnej veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 10

3. Žalobcovia sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

4. V danom prípade bolo dovolanie podané 28. augusta 2013. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

7. Podľa právneho stavu účinného v čase podania dovolania bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzovalo ustanovenie § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Podané dovolanie by bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolať procesné vady konania uvedené v ustanoveniach § 237 písm. a/ až c/ a e/ až g/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

9. Žalovaný v dovolaní namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Tvrdí, že ním vytýkaná nesprávnosť zakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

10. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania. S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

10.1. Na záse, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže íť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“.

10.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské

práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; medziiným uviedol, čo bolo predmetom odvolacieho prieskumu a vyjadril sa aj k otázke splnenia podmienok prípustnosti opravy uznesenia. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu má odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia náležitosti v zmysle § 169 ods. 1 O.s.p. v spojení s 157 ods. 2 O.s.p. a žalovaný neopodstatnene namieta existenciu vady v zmysle § 237 písm. f/ CSP. Za vadu uvedenú v tomto ustanovení nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

11. Pokiaľ sa v dovolaní namieta aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) dovolací súd uvádza, že právna úprava účinná do 30. júna 2016 považovala nesprávne právne posúdenie veci za síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. Keďže v danom prípade žalovaný uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, dovolací súd nemohol podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

12. Rovnako ako nesprávne právne posúdenie veci, aj tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci bola síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), úspešne však mohla byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní. Dovolací súd konštantne vychádza z toho, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

13. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného, ktoré bolo v danom prípade podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo procesný účinok umožňujúci dovolaciemu súdu, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého uznesenia. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p.

14. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.